

ပုဂံခေတ်ဝေါဟာရများ အနက်၊ အဓိပ္ပာယ်
လေ့လာချက်

ပါရဂူ(PhD)ဘွဲ့အတွက် တင်သွင်းသောကျမ်း

ဒေါ်အမာနီ

မြန်မာစာဌာန

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

ကျမ်းအကျဉ်းချုပ်

ပုဂံခေတ် ဝေါဟာရများဖြစ်သော နိဂ္ဂုံစိုဏ္ဍိ၊ စတတ်၊ အိုအ်ဖုခိ၊ မြက်ရ၊ မှုရ၊ ပုစု၊ ဖုတ်၊ ကွယ်၊ ပိက္ကောသော၊ ကြောင်တသည်၊ ကီကန်၊ တံ၊ အတံတရျာ၊ နှပ်၊ မျောက်သာ ဟူသော ဝေါဟာရတို့၏ အနက်၊ အဓိပ္ပာယ်များကို သုတေသနပြု ကြံဆ ဖော်ထုတ်ထားပါသည်။ ဖော်ထုတ်ရာတွင် ဘာသာစကားပညာရှင်၊ သမိုင်းပညာရှင် ... စသော ပညာရှင်အသီးသီးတို့၏ အယူအဆ အဖုံဖုံကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ ရှာဖွေ၍ ပြည့်စုံအောင် တင်ပြထားပါသည်။ ပညာရှင်တို့၏ အယူအဆများအနက် မိမိနှင့် ကိုက်ညီသော အယူအဆများကို ကိုးကား၍လည်းကောင်း၊ မိမိအတွေးအမြင် ကြံဆချက် သုတေသနများအရလည်းကောင်း၊ ပေါ်ထွက်လာသော မိမိ၏အယူအဆများကို နောက်ဆုံး တင်ပြပါသည်။ နိဒါန်းတွင် လေ့လာမည့် ပညာရပ်နယ်ပယ်နှင့် သုတေသနနည်းစနစ် များကို တင်ပြပါသည်။ အခန်း ၁ တွင် ကျမ်းခေါင်းစဉ်ကို ဖွင့်ဆိုရှင်းလင်းပြီး လေ့လာမည့် ဝေါဟာရများနှင့် ထိုဝေါဟာရများ ပါရှိသော ပုဂံကျောက်စာများစာရင်းကို ဖော်ပြထား ပါသည်။ အခန်း ၂ တွင် နိဂ္ဂုံစိုဏ္ဍိ၊ စတတ်၊ အိုအ်ဖုခိ၊ မြက်ရ၊ မှုရ ဟူသော ဝေါဟာရ ၅လုံးသည် ပုဂံခေတ်က ကျွန်အမည်များနှင့် တွဲလျက် ကျန်တို့၏ အသက်အရွယ်အစဉ်ကို ညွှန်းပြရာရောက်နေပုံကို လေ့လာဖော်ထုတ် တင်ပြပါသည်။ အခန်း ၃ တွင် ဝေါဟာရ ၁ လုံးစီ၏ အနက်၊ အဓိပ္ပာယ်ကို အခန်းငယ် ၁၅ ခု ခွဲလျက် သုတေသနပြု တင်ပြ ထားပါသည်။ မြန်မာဘာသာစကား မတိမ်ကော မပပျောက်စေရန်နှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန် ရည်သန်လျက် ယနေ့ထိ စိတ်ကျေနပ် ဘဝင်ကျလောက်အောင် ဖွင့်ဆိုခြင်းမပြုနိုင်သေး သော ပုဂံခေတ် ဝေါဟာရများ၏ အနက်၊ အဓိပ္ပာယ်တို့ကို ပြေလည်အောင် ဖော်ထုတ် တင်ပြ ထားပါသည်။